

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje!

Naši kandidatje za **II. volilni razred**, ki voli dne 18. aprila t. l., so naslednji:

Ivan Knez,
veletržec in posestnik.

Fran Terček,
trgovec in posestnik.

Vaso Petričič,
trgovec in posestnik.

dr. Karol Bleiweis vitez
Trsteniški,
zdravnik in posestnik.

Narodni volilci.

Meščani pozor!

Izid volilne borbe v II. razredu Ljubljanskih dopolnilnih volitev je prav močno poparil našo klerikalno stranko. Ko so v tretjem razredu s pomočjo škofovskih, trnovskih in Bog zna katerih duhovnih pomočnikov še, ki so kakor vidre za ribami švigali za pooblastili, ter oblezli vse podstrešne sobe, kjer so le izvahali kako staro ženico — volilko, priborili si lahko zmago nad Ljubljanskimi obrtniki, ni bilo veselja ne konca ne kraja. Upali so, da jim bode tudi v II. razredu premaga lahka in gotova. Že je grozil prvi korporal katoliškega politiškega društva, slavnoznani dr. Šušteršič nas s svojim zaničevanjem zadušiti, in vse je pričakovalo, da se bode ta ponižni mladenič v kratkem na gorečem vozu živ odpeljal v nebesa! Tudi so gospodje kovali različne naklepe. V mestnem zastopu hoteli so osnovati poseben konservativen klub in preustroiti mestno administracijo po načelih, ki vejejo iz spisov goriškega dr. Mahniča. Izvoliti se je imel stalen odsek, ki bi za vsak korak našega škofa sestavil in njega ekscelenciji izročil zahvalno adreso. Posebne seje sklicevale naj bi se nalašč v namen, da bi se pretresovala sredstva,

kako bi se papežu priborile njegove nekdanje dežele i. t. d.

Menite, da je to šala. A gola resnica je. Naša klerikalna stranka hotela si je v resnici iz mestnega zastopa napraviti mogočno trdnjavo, in skoraj bi si ji bilo posrečilo podjarmiti naše prvo deželno mesto pod načela, katera hočemo vedno pobijati, in naj jih proglašajo dr. Mahnič, ali pa škof Ljubljanski!

O teh načelih še dalje govoriti, bilo bi od več. Saj jih vsak pozna, in kdor ljubi slovenski svoj narod, mora jih povsod zatirati.

Danes torej lahko z veseljem opozarjamo na to, da je izid volitve v drugem razredu sijajno dokazal, da si je naše narodno meščanstvo popolnoma v svesti, da se tu ne gre samo za prazne šale našega famoznega antiterorista dr. Šušteršiča, ampak za resen in premišljen naskok tiste nove, strogo klerikalne in brezdomovinske stranke, kateri je na slovenskem udihnil življenje goriški ascet, in katera se je posebno v naši Ljubljani pred očmi in pod rokami mogočnega zaščitnika lepo razvila.

Pričetkoma so si pomagali z adresami, ali takih plev so se kmalu naveličali, in pozeleli so si kaj boljšega. Priboriti so si želeli strogo ultramontanski mestni zastop in vse drugo kar zgoraj in spodaj na takem zastopu visi. Naša mestna zbornica kazala naj bi dan za dnevom tiste boje in strastne prepire! Mestno oskrbnništvo zagazilo bi v nered, kakor jih nahajamo morda pri kakšni turški komuni. Nad vse mogočen pa bi bil moraličen utis na celo deželo. Če je stranka pod Mahnič-Kalanovim praporjem premagala v beli Ljubljani, potem bi se pričela razkoračevati povsod v deželi, in v vsakem kraju. Da so Ljubljanski meščanje ti stranki kategorično pot pokazali, odvrnili neso samo velike sramote od svojega mesta, skazali so temveč celi deželi veliko dobroto, ker upamo, da bode pogubonosna stranka sedaj se prepričala, da ni niti v Ljubljani, niti na Kranjskem zemlje, na kateri bi poganjalo seme njenih nesrečnih naukov. Isto tako se bodo protektorji te stranke sedaj že vendar jedenkrat prepričali, da grejejo na svojih prsih mrtvo dete in da jim družega ne kaže, nego da prej kot prej zakopljejo to truplice.

S tega stališča smemo torej trditi, da bodo letošnje dopolnilne volitve v Ljubljani imele obče

koristen uspeh. Iz srca smo lahko hvaležni čvrstemu meščanstvu, ki je dne 16. aprila 1890 postavilo se nasproti navalu, kakor ga do sedaj še nismo doživeli, ter razbilo in razteplo temne čete, katere se kakor kobilice dohajale na bojišče. Dokler ima Ljubljana tako zavedno meščanstvo, ni treba se ji bati za njeno prihodnost!

Obrčamo pa se sedaj tudi do volilcev prvega razreda! Pri tem upamo za trdno, da odlični možje, ki se jutrajšnji dan kličejo na volišče, ne bodo zaostali za svojimi tovariši iz drugega razreda. Pač tužno bi bilo, če bi se volilci najodličnejšega razreda, klanjali pred — sicer — nedolžno osebito Trnovskega kapelana, in če bi si ne vedeli izbrati boljše moči, da naj zastopa njihove interese v mestnem zboru. Kdor je gospoda Andreja Kalana — proti osebi sami nemamonič, pač pa proti načelom, ki se skrivajo za njo — usilil volilcem prvega razreda, ta jih je žalil, ta jim je bil s pestjo v obraz, prav tako, kakor, da bi ti odlični volilci iz svoje srede ne mogli dobiti spretnega zastopnika, ali pa, kakor da bi boljšega zastopnika ne bili vredni, nego je ravno gospod Trnovski kapelan. Mi se tolažimo, da bodo gospodje volilci na to provokacijo odgovorili pri jutrajšnji volitvi odločno in soglasno!

—r.—

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 16. aprila.

Naš parlament začel je zopet svoje zasedanje. Nam vsaj izraz zasedanje bolj ugaja, nego običajni zborovanje. Velikonočne počitnice neso pred drugačile niti položaja, niti poslanecev, vse ostalo je jednako dolgočasno. Jedinna zadeva, ki jih je nekoliko dramila, bila je današnja volitev v Mladi Boleslavi, kjer sin nasproti stojita Mladocéh Ervin Spindler in Starocéh Tonner. Ta volitev je nekakšna „Kraftprobe“ mej češkima strankama, zato so se danes češki, pa tudi slovenski poslanci prav pridno o njej razgovarjali in kolikor smo čuli, je tudi grof Taaffe zelo radoveden na izid.

Sejo otvoril je predsednik dr. Smolka ob 11. uri. Izmej predlog je najvažnejša ona o državni podpori za one kraje na Češkem, Kranjskem in Goriškem, kjer je letos huda beda. Za vse te

LISTEK.

Balade in romanca.

(Napisal A. Aškerc.)

Na pesniškem polji slovenskem srečavali smo često divne proizvode pod prastarim imenom Gorazd. Spominjali smo se pri tem slavnega učenca Metodijevega. Dolgo smo ugibali, kdo se skriva pod tem zgodovinskim imenom, a čestitali si ob enem, da imamo mej seboj izbornega rojaka, ki to, kar je Gorazd sejal pred tisoč leti, sedaj nadaljuje v krasni vezani besedi. Ime Gorazd priljubilo se je jednako, kakor nekdanj v Dunajskem „Zvonu“ tajnostni X, ki je pozneje s polnim imenom stopil pred slovenski svet in hkratu postal našega naroda slavljeni ljubljeneč.

Ko je Gregorčič izdal prvi zvezek svojih prekrasnih in uprav epohalnih poezij, čestitali smo si na tem, da se nam je mej duhovništvom pojavil takšen pesnik po volji božji. Toda naša radost ni ni bila dolgotrajna, kajti slepa zavist začela se je

zaletavati vanj in čitali in čuli smo strastne in neosnovane napade, katerih se moramo še danes sramovati.

Tudi Gorazdu ni bila usoda milejša, kajti tudi on je duhovnik. In ko se je razkril njegov pesniški „incognito“, leteli so pikri napadi tudi nanj in pričela se je celó preiskava proti njemu. Preiskava sicer, izimši ob sebi neprijetno in odločno premeščenje, ni imela družih, vsaj nam ne vidnih posledic, ipak je žalostno znamenje sedanje dobe. Drugod pesnike obožavajo in proslavljajo, v nas pa bi vse rodi pritiskali ob steno. Drugod časte jih kot ponos in proroke narodove, v nas pa bi jih, ako bi smeli, utopili v žlici vode.

In zakaj vse to? Zato, ker gotovim krogom, ki so tako burnirani, da niti ne pojmiyo, kaj je „licentia poetica“, preseda vsaka svobodna beseda, ker črtijo vse ideale in v še tako nedolžni obliki, po vsej sili hočejo dokazati v nebo kričeč greh. Ti krogi so za pesništvo topi in ker ne umejo niti kaj je lepo, kaj resnično, kaj uzvišeno, bi se radi znosili nad pesnikom in njegovimi proizvodi ter uprezali Pegaza pred svoj nesrečni plug. Zaradi tega bilo

nam je v veliko zadoščenje, da je navzlic vsemu temu gospod Gorazd svoje balade in romanca izdal pod svojim pravim imenom in jim na čelo postavil besedi A. Aškerc.

S tem izrekel je javno, da ga vse zlobno klevetanje ne moti na potu njegovem, da je dovolj moža, to, kar je napisal, zastopati tudi pred svetom. „Justum ac tenacem propositi virum nec civium ardor, prava jumentum...“

Saj pa svoje poezije tudi lahko zagovarja. Poezija slovenska, kakor v obče tudi vsa poezija slovanska, teče tako čisto kakor bistri vir divne Hipokrene in le tisti našel bode v naših pesmih kaj spodtakljivega, čegar obzorje ne sega nad Umekevega „Abuno Solimana.“ Tako kristalno čiste so tudi pesmi Gorazdove, oziroma Aškercove.

Aškerc je prvi pesnik v Slovencih, ki se je z vso silo vrgel na epično polje. Balade in romanca, zlasti zgodovinske romanca, so njegova posebnost, njegov „genre“. Snov svojim baladam in romancam jemlje iz temne in žalostne zgodovine slovenske. Iz kronik, z naših prednikov krvjo pisanih in ž njih solzami omočenih, podaje nam pretresujoče slike,

kronovine namenjenih je 125.000 gld., namreč za Češko (za politična okraja Heb in Asch) 90.000 gld., za Kranjsko 25.000, za Goriško 10.000 gld. (Podpora za Kranjsko je pač prenizka, kajti pričakovali smo 50 do 60.000 gld., kar bi bilo tudi razmeram primerno. Ako se na Češkem dvema glavarstvom dá 90.000 gld., bi se na Kranjskem 6 do 7 glavarstvom že smelo dati vsaj dve tretjini omenjene vsote. Uredn.).

Takoj začetkom seje interpelovali so poslanci Exner, Suess in drugovi ministerskega predsednika o zadnjih izgredivih na Dunaji, osobito v Neulerchenfeldu. Interpelantje bi radi vedeli, je li policija dovolj previdno postopala, bo li grof Taaffe predložil v tej zadevi avtentično poročilo in kaj misli ukreniti, da se kaj tacega ne bode ponavljalo. Poslanec Fuss je potem zahteval, da bi se vender jedenkrat predložila poročila glede še ne potrjenih volitev. Predsednik dr. Smolka obeta, da bode storil, kar možno.

Ko so dr. Roser in tovariši interpelovali zaradi Dunajskih izgrediv, prestopila je zbornica k dnevnemu redu in ta je bil: drugo čitanje državnega proračuna. Debata bode jako obširna, kajti zglašenih je proti budgetu 22, „za“ pa 23 poslancev. Izmed poslancev slovenskih bodo za dovolitev budgeta govorili: dr. Gregorec, dr. vitez Tonkli, Šuklje in Klun.

Prvi govornik proti budgetu bil je doktor Gregr. To bila je prijetna prememba, kajti doslej je stereotipno odpiral debato s svojimi radomontadami znani Carneri, katerega se je naposled vsa hiša naveličala. Dr. Gregr pa je kot govornik na jako dobrem glasu in zato so govor njegov vsi poslanci z napeto pozornostjo poslušali, zlasti, ker se je že prej govorilo, da bode pretresal in kritikal najvažnejšo notranjo zadevo, češko-nemško spravo, kar je govornik tudi res storil.

(Konec prih.)

Kako širijo Nemci kulturo svojo v Afriki.

Na iztočnej strani Afrike, ob Zanzibarskem zalivu je krasna zemlja, gorata, bogata, razkošna, katera je zaradi svojega milega podnebja pripravna bolj nego kaka druga zemlja v Afriki, da se Evropec v njej nastani, da živi ondu v obilnosti in zadovoljnosti ter blagonosno upliva na divje domačine. Ta zemlja imenuje se Ousagara in je kakor kotič Edena, rastlinstvo je tu bujno, razkošna pa ne prestrma brda in doline ogrnjene so z jasno zelenim plaščem, zrak je tukaj čist, svež, na izber je tukaj krasne, plemenite divjačine, kakor nikjer drugod; na vsakem ovinku steze opaziš čede zeber, kojim na čelu beže preplašene žirafe, a za njimi se pomika gnua; na mehkih tleh opaziš sledove slonov, bivolov, nosorogov; v tihi noči slišiš leva rjoveti v daljavi. V tej lepeji zemlji prebiva krepki rod črncev, ki so semterja pomešani z arabskim plemenom.

Francoz, kapitan Bloyet osnoval je 1880. l. v tem kraju prvo evropsko postajo, v Kondoi; sprva so ga domačinci nekako nezaupno gledali, a kmalu so se sprijaznili z njim in živel je z Evropeci v najlepšem soglasju. Leta 1885 se je francoski odsek mejnarodnega afriškega društva oddelil od delova-

ki vzbujajo v nas sožalje na groznih krivicah, ki so jih pradedje naši toliko stoletij prenašali.

Slika nam njih tožno usodo in ponesrečene napore, da bi si v nejednakem boji kija in sekire proti mečem in sulicam priborili svoje pravice in človeku dostojen obstanek. V malo besedah, v kratkih stavkih riše nam plastično cele prizore in predstavlja našim očem zgodovinske epizode, iz katerih odmeva zamolkli krik „Stara pravda“ in nam v vsej svoji grozi nasproti žari razbeljeni prestol na trgu Zagreškem.

Te slike so mogočnega utisa in nehotoma začnemo primerjati preteklost s sedanjostjo. Preteklost, ki ni družega, nego nepretrgana vrsta nezgod in bolečin, in sedanjost, pri kateri se vprašamo, kakor nesrečni Gubec „Kdaj vskresne stara pravda nam?“ Milo se nam stori pri teh tragičnih podobah, ob jednem pa nam prihaja v srce še drugo čustvo, katero se v človeških prsih vsekdar poraja, kadar čita in vidi, kako ubozega trpina neprestano preganja nemila usoda.

(Dalje prih.)

nja belgijskega, Francozi so ostavili Kondoo in Nemci so pali na ta krasni plen. Nemci so tukaj kmalu pokazali čut svojo, postopajoč z domačini liki z živino, da še grje, kajti noben usmiljen človek ne postopa tako surovo z živinčeto, kakor so Nemci z ubogimi Afričani. In sedaj je bil konec ljubezni mej belimi in črnimi ljudmi, sedaj so črnici brez prizanašanja napadali in pobijali Evropece, Nemci pa ravno tako Afričane. To tudi ni čuda, kajti tudi črnecem teče po žilah kri, pa vračajo hudo s hudim. Pokrajina, v katerej je poprej vladal najlepši mir in soglasje, je sedaj postala najnesigurnejša. Pa pustimo govoriti Francoza Adolfa Burdo; v svojem najnovejšem delu „Comment Stanley rejoinit Emin pacha“ piše on doslovno tako-le:

Spominjam se, kako je bilo leta 1880, ko sem snoval karavano za pot iz Zanzibara v okoliš velicij jezer, prijetno zbirati nosilce po celem obali, v Bagamoyi, v Saadanu, v Dar-Es-Salanu; kar se potovanja samega tiče, bilo je prav smešno bati se kake nevarnosti na potu, ki pelje od obali v Mponaponu (katera pot vodi skozi pokrajino Ousagara kajti s palico v roki potovali smo tu brez vsakega strahu pred domačinci, ki so nas najljubezniveje vsprejemali.

V Ousagari sva jaz in tovariš moj Roger imela lov na zebre, žirafe, bivole; oddaljila sva se za cel dan hoda od nosilcev, ne da bi bila imela najmanj prasko z domačinci.

Kako so se premenili časi?

Dandanes ropa se, ubija povsod v tem kraju tja do Bogamoya in da je do tega prišlo, je bilo zadosti, da so si Nemci utepli v glavo, da naselijo in uredijo ono zemljo po pruski.

Nesrečni njih način vladanja je rodil Buširija.

Ko so okrutnosti Nemcev presegle vse meje, vzdignili so se prebivalci Ousagare, da preženo te nepovabljene goste od obali, v to je ustal mej domačinci človek, ki se je postavil za vodjo tem ljudem, neke vrste Viljem Tel te pokrajine, v katerej ni več pihal veter nezavisnosti, svobode, da jo osvobodo surovosti tujca.

Buširi, v čegar žilah je teklo mnogo arabske krvi, napravil je na prvi mah izvrsten utis na vsakega, bil je temne kože, male postave in krepke nezlomljive konstitucije, dolga siva brada se mu je lepo podajala, a turban mu je počival baš divno na lepeji glavi, polni značaja.

Njegova mržnja proti Nemcem naredila ga je takoj popularnega in od vseh strani zbirali so se okrog njega krepki in pogumni bojniki.

Tako je prišlo do nekoliko ostrih bojov, s katerimi se Nemci baš ne morejo ponašati, v katerih so zgubili veliko število svojih ljudi. Buširi ni čakal na nje, temveč je sam začel iskati in izzivati boj in sprva kolikrat so se zgrabili, vselej je zmagal Buširi.

Tako pride do Bagamoya, se ga polasti in drži v šahu nemško silo, ki je morala bombardovati to mesto.

Ali tu se mu je žalibog prigodilo, kakor loncu, o katerem se pripoveduje, da mu je bilo sojeno, da se razbije ob tršo stvar.

Major Wissmann, ko je bil nekajkrat tepen, dobi podkrepjenj iz metropole, prišle so mu na pomoč ladije, ljudje, topovi in zlato, vse, kar potrebuje, da uduši ta — kakor so ga imenovali — ustanek, ta punt, ki je pa v istini bil le oddušek pravične jeze, moški napad vsega razžaljenega naroda.

Ko so se tako mogli opirati na številno moč, so Nemci potiskali Buširjeve čete v notranjost pokrajine. Isti čas začne se doba korupcije. Nemci sipljejo zlato, darove, tkanine in ta nerazsodni, nerazvit narod se je dal zapeljati. Buširi je hitro opazil, kako se mu manjša število njegovih vernih bojnikov; najudanejšje pristaše je do malega kupil tujec.

In sedaj se je začel lov za človekom, za Buširjem. Buširi, preganjan od sela do sela, na katerega glavo je bila razpisana velika svota, se ni smel več pokazati, da ne vzbudi poželenja za zlato in da se izogne pogibelji, da ga ne prodado njegovi lastni pristaši.

Človek, na katerega ukaz so malo poprej zbirale in premikale cele legije, se je moral sedaj skrivati, kakor divja zver.

V tem se Nemci, njim na čelu Wissmann, preganjali tega človeka, katerega so se še vedno bali, če tudi so ga vsi bili zapustili.

Dne 2 decembra 1889. pridejo vodje domačincev v nemški tabor, in prosijo, da govore z Evropeci. Bili so nekdanji prijatelji Buširjevi, ki so prišli, da ga prodade. Pripeljani k Wissmannu so mu naznanili, da se nabaja strašni ta patrijot šest ali osem milj daleč v Nohondu, v družbi nekaterih svojih pristašev.

Takoj se je dalo povelje, da je več oddelkov odšlo na razne strani, ki se pa vsi snidejo pri Nohondu. Vsa sila, s katero je razpolagala nemška kolona, je odšla na pot, da poišče in ujame zmaganca, katerega so izdali lastni pristaši.

Biča je noč v Nohondu, zamorskem selu, katero je bilo utrjeno s koli in v katero se je prišlo skozi troje vrata.

Buširi bil je zares ondu.

Spal je v veliki kolibi baš poleg glavnega izboda, in pri vratih bil je privezan osel njegov. Zvezde še neso kazale najmanj ure, kar se nena doma prebudi.

Žena, reče jedne svojih žen, ki je bila poleg njega, preti mi velika nesreča, nagli pogin. Sanjalo se mi je nekaj strašnega, jeden teh strojev, ki rigajo ogenj in dim, katerih se beli ljudje poslužujejo, da oborožujejo ladije na morji, šel je opetovano preko telesa mojega, da me je vsega polomil. To je slaba slutnja, bežimo.

In brez obotavljanja skoči na osla, postavi ženo pred se in izgine v temi.

Bil je še čas.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. aprila.

Češkonemške konference.

Predvčeraj sta bili dve seji. Prve so se udeležili vsi ministri, tudi pl. Dunajevski, ki se po zimi konferenc sploh udeleževal ni. V prvi seji so se posvetovali o razdelitvi nadsodišča v Pragi. Nemci so odločno zahtevali, da se tudi disciplinarne zadeve notarjev in pisarniških uradnikov razdele mej oba senata. Čehi so pa ravno tako odločno zagovarjali svoje stališče, da se te zadeve morajo pridržati skupnemu senatu. Ker neso hoteli prijetni niti Čehi niti Nemci je bilo posvetovanje brezuspešno.

V večernej seji je pa bila debata o premeni volilnega reda za nefidejkomisno veleposestvo. Nemci so zahtevali, da se razdeli ta volilna skupina v sedem volilnih okrajev, Čehi pa, da se deželno-zborski volilni red vzame za podlago in napravi le pet volilnih okrajev. Nemci so naglašali, da se mora ustreči njih želji že zaradi tega, da bodo ustavovorni veleposestniki dobili toliko mandatov, da bodo v deželnem zboru mogli staviti samostojne predloge. Izjavili so, da se rajši odreko vsej volilni reformi za skupino veleposestva, če se jim ne omogoči dobiti toliko mandatov, da morejo sami staviti interpelacije in predloge. Če se mej Nemci in Čehi ne bode v tej točki doseglo nobeno sporazumljenje, če se bode stvar odložila tako dolgo, da vlada izdela nov volilni red za vse skupine deželnega zbora. V majskem zasedanju se toraj deželni zbor najbrž ne bode bavil s to važno zadevo.

To pa baje ne bode oviralo, da se že v tem zasedanju sklene zakon o narodnih kurijah. Ko se bode ta zakon sklenil, bode vlada skrbela, da dobi hitro najvišjo sankcijo in deželni zbor bode ukrenil, da se razpusti sedanji deželni odbor in se izvoli nov po narodnih kurijah, v katerem bodo Nemci imeli že svoja zastopnika. Staročehom se pa zaradi tega tako mudi, da se uvedejo narodne kurije, ker se nadejajo, da bodo na ta način izrinili mladočeška zastopnika iz deželnega odbora, ker upajo zmagati v češki kuriji. Staročehom so namreč ljubši najbolj zagrizeni Nemci, nego pa Mladočehi.

Kossuthovo domovinstvo.

Znano je našim čitateljem, da je Kossuthovo domovinstvo omajalo bilo stališče ministerskemu predsedniku Tiszi. Novi ministerski predsednik se je pa takoj izjavil, da vlada ne misli predložiti državnemu zboru nobene premembe domovinskega zakona v prid Kossuthu. To je vzbudilo veliko nevoljo mej skrajnimi levičarji. Sklenili so sami izdelati načrt zakona in ga predložiti zbornici. Njih načrt je že izdelan in ga bodo v kratkem predložili zbornici. Opira se na načelo, da nihče ne sme zgubiti domovinstva, če se mu sam ne odreče ali pa ne pridobi državljanstva kake druge države. S svojim predlogom bode ta stranka vzbudila zopet burne debate v ogerski zbornici, če tudi faktičnega uspeha ne bode dosegla. S tem predlogom je napovedan boj sedanji vladi.

Vnanje države.

Slovanska akademija znanostij v Kijevu.

Ko se je praznovala v Rusiji devetstoletnica pokristijanjenja Rusije, je tedaj bilo „Slavjansko blagotvorniteljno občestvo“ sklenilo, da se osnuje slovanska akademija znanostij v Kijevu. Pozneje ja

bila stvar zaspala in že smo mislili, da se ta ideja ne bo uresničila. Sedaj pa poročajo poljski listi, da je omenjeno društvo ruske vladí predložila pravila za novo akademijo. Če so te vesti resnične, je pričakovati, da se akademija osnuje v bližnji bodočnosti. Akademija bo pospeševala vse vede, ki se tičejo slovanstva in bode torej mnogo pripomogla, da bode učen svet bolj spoznal Slovane.

Orleanske agitacije.

Vsi letošnji vojaški novinci na Francoskem dobili so v zaprtih kuvertih podobe zaprtega princa Orleanskega v vojaški uniformi in s podpisom: „Svojim dragim tovarišem.“ Vlada je baje mislila princa pomilostiti ob narodnem prazniku dne 14. julija, a sedaj si je pa že premislila. Če bodo Orleansci nadaljevali svoje agitacije, hoče vlado pustiti, da princ odsedi vso kazen svojo.

Nemški cesar

pojde na lov v Loreno v veliki državni gozd pri Dagsburgu. Ta lov pa ima tudi nekaj političnega pomena. Cesar je dal v tem gozdu popraviti star grad in bode torej v ta kraj redno prihajal na lov. Hoče namreč s tem pokazati svojo naklonjenost do Lorenčanov in gotovo ne bode manjkalo poskusov, da si pridobi narod za Nemčijo. Nemški cesar skuša na vsak način odpraviti nevarnost, ki preti državi na zapadu, ko vidi, da se tripelalianca maje, zveze z Rusijo pa še pridobiti ne more. Menda se je preveril, da njegovi vojevitvi govori neso imeli zaželenega uspeha in zatorej sedaj hoče poskusiti s prijaznim postopanjem utrditi varnost Nemčije. Dvomimo pa, da bi sedaj imel več sreče, ker Francija in Alžanci sami se nikakor ne bodo sprijaznili z Nemci, dokler se Alžacija in Lorena ne vrne na Francosko nazaj.

Prememba nemške ustave.

„Reichsanzeiger“ dementuje vesti, da se bo na mestu državne pisarne osnovati več ministerstev. „Münchener Allgemeine Zeitung“, ki tudi je iz državnih jasilj, se pa čudi, da se je mogla sploh po časopisih ta stvar razpravljati, ker bi cesar gotovo ne bil imenoval novega kancelarja, da je mislil na spremembo ustave. Mi iz teh dementijev posnemamo le to, da se v Berlinu boje težav, ki se bodo pokazale pri spremembi ustave. S tem pa seveda vprašanje o spremembi ustave še ni za zmiraj odstranjeno, ker bode general Caprivi že kmalu spoznal, da ni povsem kos svoje nalogi, in čutil vso nenormalnost sedanjega položaja. Omenjeni Monakovski list omenja težave, ki bi se pokazale pri spremembi ustave. Moral bi se odstraniti sedanji zvezni svet, kot zastop vladarjev in vlad in zameniti z državno gospodsko zbornico. Najbolj se pa v Berlinu boje, da bi po spremeni ustave državni kancelar ne mogel več biti pruski ministerski predsednik, da bi pruska vlada ne mogla direktno upliti na skupno državno upravo. Seveda se sedaj tudi ne ve, kako dolgo bodo druge države zadovoljne, da bi državni kancelar bil ob enem pruski ministerski predsednik.

Dopisi.

Od Save 15. aprila. [Izv. dop.] Kakor znano, razsaja po vinogradih Brežiškega okraja že več let trtna uš. Vinogradi tega okraja so večinoma že čisto uničeni. Le malo posestnikov je še, ki imajo še nekoliko vinskega pridelka, in tudi ti so vsled strupene rose (peronospora) zadnja leta jako malo in to le slabega vina pridelali.

Posestniki, ki so prejšnja leta po 1000 gld. in še več od vinogradov dohodkov imeli, ne prideajo sedaj deloma čisto nič, deloma pa tako malo in slabega vina in še za tega jim večinoma ni moč dobiti kupca.

Da pri takih razmerah posestniki od leta do leta vedno bolj osiromašijo, razumeva se samo ob sebi. Posestva prej visoke vrednosti, pridejo drugo za drugim na „gant“ in prodajajo se po slepi ceni, ako se sploh zanje še kak kupec najde. Revščina v tem okraju dospela je na vrhunec, in gotovo ni na vsem Štajerskem okraju, v katerem bi prebivalstvo živelo v taki revščini in sploh v tako slabih razmerah, ko v tem.

Ni čuda torej, da je pri takih razmerah posestnik z uplačevanjem davka zaostajal ter da so dotični dolgovci od leta do leta naraščali.

Vlada je res v nekaterih občinah nekoliko davka od vinogradov po trtni uši uničenih, dala odpisati, vendar ta odpis ni v nikakšni primeri škodo in z revščino davkoplačevalcev, tem manj, če se pomisli, da je ogromna večina posestnikov jedini dohodek iz vinskega pridelka imela, — katerega zdaj čisto pogreša. Namesto pa, da bi tukaj vlada radikalno pomagala in revnega posestnika vsestransko podpirala, so se zaostali in neodpisani davki neusmiljeno izterjevali, izterjevalci ali eksekutorji pri davčnem uradu pomnožili, in tudi posestva potom eksekucije prodajala. Pa vse

to še, kakor se kaže nekim gospodom, ne zadostuje. Odkar je dvorni svetnik Krist vodstvo finančnega deželnega ravnateljstva v Gradci prevzel, napenjajo se strune za izterjanje davka vedno bolj. Ta gospod potuje s posebno priljubljenostjo pogostoma v okrajih, v katerih je zaradi slabih let in elementarnih poškodoval največja revščina in zaradi tega uplačevanje davka zaostajajo ter pritiska na davkarke uradnike, da bi z vsemi močmi za izterjevanje zaostalega davka delali.

Tako je nenadoma premestil davkarja v Brežicah, ki je po njegovem mnenju še preusmiljeno proti zaostalcem davka ravnal, in poslal bo tja baje neko drugo moč, koja bo njegovim nameram bolje ustrezala. Da pa tudi ta ne bode namenjenega smotra doseči mogel, je pri ogromni revščini prebivalstva, očitno. Vidimo že, kako se bode posestvo za posestvom na boben spravljalo, s tem pa bo le nasprotni namen dosežen, in država utegne pa biti prisiljena, da vsa posestva sama kupi.

Nikakor ne moremo verjeti, da bi njegova ekscelencija c. kr. namestnik tako postopanje c. kr. finančnega ravnateljstva poznal, vsekakor pa opozarjamo naše državne in deželne poslance na tako ravnanje, pričakujemo od njih, da se o pravem času in na dotičnem mestu prav krepko za naše uboge posestnike potegnejo.

Beda v nas je toliko, da bremen več ne zmoremo in prepričani smo, da ni nikdar bil visoke vlade namen, po trtni uši obubožane posestnike spraviti na beraško palico. Zaupno se torej obračamo tudi do visoke vlade in jo nujno prosimo pomoči — usmiljenja!

Domače stvari.

— (Poreški škof dr. Flapp) odklonil je, kakor čitamo v „Hrvatski“ proglašenje okrožnice vladike Strossmayerja za nabiranje doneskov za zgradbo kapelice sv. Cirila in Metoda v Lorettu. K temu ni treba komentara.

— (Imenovanje.) Davkar, g. Fran Vidic, imenovan je glavnim davkarjem v območju finančnega ravnateljstva v Gradci, davkar Alb. Clarici glavnim davkarjem na Primorskem.

— (Premeščeni) je g. major Ad. Petričič od 9. k 11. topničarskemu polku.

— (Gosp. Anton Fröhlich,) nadžupnik pri sv. Križi na Slatini, blagovolil je „Slovenskemu pevskemu društvu na Ptuj“ darovati 5 gld., za kar se cenjenemu daritelju tem potom najsrčneja hvala izreka.

— (Poročil) se je včeraj g. Viktor Bežek, suplent na tukajšnji gimnaziji, z gospodično Hedvigo Jan-ovo iz Ljubljane.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V zadnjem času so blagovolili poslati ugodne rešitve gg: c. kr. vodja zemlj. knjig: Alojzij Depler, za vse občine Mokronoškega okraja; župnik Fr. Dolinar: za Horjul; prof. A. Tavčar: za Št. Jernej, Ostrog, Vrhpolje, Gradišče, Orehovo in Polhovico; odvetnik dr. Hrašovec Jurij v Celji po č. p. n. župnikih, vikarjih in učiteljih Slovenjegraškega okraja, oziroma Šmartinske dekanije za vse fare tamošnjega okraja, izvzemši Starotrško; župnik Lavtižar: za Kokro; župnik Brulec: za Veliko Dolino; župnik Sajovic: za Slavino; Matenjo Vas, Rakitnik, Selce in Nemško Vas; nadučitelj V. Jarc: dr. za Št. Jurij ob južni železnici. Prav lepo hvalo vsem!

— (Pomanjkanje duhovnikov na Koroškem) je toliko, da morajo duhovniki v nekaterih krajih v sosednje župnije po dobre štiri ure daleč hoditi svojo službo opravljati, ker tako daleč na okrog so vse župnije izpraznjene.

— (Ob oddaji dela za novo vojašnico) se nam piše: „Za kleparska dela ponudili so: Zupančič 12%, Remžgar 10½%, Ecker 8½%, drugi pa le 3½ do 4% odpusta. Dela pa še do sledi ni oddalo nižjim ponudnikom, marveč čujemo, da poslednji ponudniki delajo na vse kriplje, da bi oni dobili kleparska dela, čeravno so najdražji.“ Ta vest se nam ne zdi verjetna, ker smo trdno prepričani, da se bode v prvi vrsti gledalo na najugodnejšo ponudbo, torej na one gospode, ki so največ odjenjali.

— (Cerkniško jezero) bilo je letošnje zimo tako, kakeršno je navadno po leti, namreč niti do polovice napolnjeno, ker namreč na Krasu ni bilo veliko dežja. Še le v zadnjem času, ko je

neprestano nekoliko časa deževalo, se je jezero zopet napolnilo.

— (Bela zastava) je visela 9. aprila in drugi dan na jetnišnici c. kr. sodnije v Mokronogu v znamenje, da nimajo nikogar pod ključem.

— (Za II. zasedanje porotnih razprav v Rudolfovem), ki se prične 28. aprila t. l., izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Šušteršič Jos. pos. iz Toplic; Malnerič Mart., trg. iz Črnomlja; Jevnikar Mart., posestnik iz Vrhovega; Grahek Jak., gost. iz Črnomlja; Šenica Jos., pos. iz Debrnič; Zupančič Franc, pos. iz Trebnjega; Uhan Ant., pos. iz Rodne; Mak Mat. pos. iz Metlike; Barc Pavel, pos. iz Predgrada; Klemenčič Jos., pos. iz Št. Vida; Prus Jurij, posestnik iz Krmačine; Homan Fr., pos. iz Št. Jarneja; Urbančič Ig., pos. iz Igljenika; Strajnar Ant., pos. iz Dol. Ponikev; Perme Jan., pos. iz Gaberja; Verderber Jos., gost. iz Kočevja; Gimpel Fr., pos. iz Toplic; Šenica Fr., pos. iz Toplic; Rataje Ant., pos. iz Primštala; Hudaklin Ant., pos. iz Loke; Grebenc Fr., pos. iz Vel. Lašič; Schleipach Mih., pos. iz Vel. Loka; Zupančič Jan., pos. iz Dvora; Schweiger Jan., not. konc. iz Črnomlja; Stermole Jos., pos. iz Vir; Pakiž Mat., pos. iz Ribnice; Bizjak Jan., pos. iz Male Ževnice; pl. Wurzbach Franc, grajščak v Lanžpreži; Majerle M., pos. iz Predgrada; Bregar Ig., pos. iz Znojil; Čudovan Jan., velepos. iz Gorenje vasi; Žener Ferd., pos. iz Leskovca; Kofalt Marko, pos. iz Osojnika; Klemenčič Fr., pos. iz Vel. Loke; Šircel Fr., pos. iz Pijavice; Kraševic Ant., pos. iz Št. Vida. — Nadomestni porotniki gg.: Zorc Jos. in Pintar Fr., posestnika iz Kandije; Gustin Ad., trgovec, Seidl Fr., Fischer K., Košiček Fr., Jane Ant., Illovsky Lud., posestniki iz Novega Mesta in Gorše Fr., posestnik s Krke.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 16. aprila. Pri državnozborski volitvi v mestni skupini Mlada Boleslava zmagal je mladočeški kandidat Ervin Spindler s 1462 glasovi proti Staročehu Tonnerju, ki je dobil 1370 glasov. Češki dijaki, nabrani pred uredništvom „Narodnih Listov“ pozdravljali so ta izid z burnimi slavoklici na mladočeško stranko, Gregra in Spindlerja.

Peterburg 16. aprila. Carski dvor preselil se je v Gačino.

Beligrad 16. aprila. Bolgarska vlada je dala izjavo, da se bode njen agent Minčević, ki je že odpotoval, kje drugega namestil. S tem je ta zadeva povoljno poravnana.

Berolin 16. aprila. „Kreuzzeitung“ poizvedela je iz Londona, da je Crispijev odstop neizogiben. Italije politika se vsled tega ne bode premenila, vendar se bodo razmere pod novo vlado zboljšale, ne da bi to bilo tripelalijanci na škodo.

Aix 16. aprila. Carnot semkaj došel in bil pozdravljen s 101 strelom. Vsprejela so ga oblastva in mnogobrojna množica. Vreme je deževno.

Dunaj 17. aprila. Poslanec dr. Gregorec je zahteval izvršitev člana XIX. v zmislu narodne avtonomije, grajal postopanje vlade zoper Einspielerja in terjal upravno skupino slovensko oziroma jugoslovansko.

Budimpešta 17. aprila. „Pester Lloyd“ poizvedel je s poučene strani iz Berlina: Angleških listov mnenje, da bode po odstopu Bismarckovem vodstvo trojne zveze prešlo na Kalnokyja, bi bilo le tedaj osnovano, ko bi zaveznikov politika bila popolnoma jednotna in ko bi jeden izmed njih imel nadvlado. Prvo je le pogojno res, drugo pa brezpogojna neistinito. Vsaka izmed zveznih držav ima svoje interese, katere popolnoma samostojno vodi, in zaradi katerih vkupno vodstvo možno ni. Tudi Bismarck si ni nikdar prisvajal odločilnega stališča, dasi je Bismarckov svet mnogokrat bil odločen zaradi njegovega velikanskega ugleda. Misel, da ima Avstro-Ogerska sedaj od trojne zveze v balkanskih zadevah kaj več pričakovati, ne jemlje tega v poštev, da bi samostalnost Avstrije v zasledovanju svojih najbistvenejših orijentskih interesov škodo trpela, ko bi se ustanovila vkupnost umetnih interesov. Dalje bilo bi neizogibno, da bi se odnošaji med zveznimi državami in Rusijo shujšale. S tem pa bi se izgubile nade za ohranitev miru,

oprte na miroljubno mišljenje carjevo. Na drugi strani pa mora Nemčija sama skrbeti, kako bode s Francosko gotova. Ko bi se odpravili prisilni potni listi, bi to ne bila prijaznost za Francosko, kakor ni bila neprijaznost, ko so se uveli. To je jedino zavisno od tega, ako prenehajo francoske spletke v Alzaciji in Loréni.

Razne vesti.

* (Porotne obravnave brez zatožen- cev.) Ko so se imele v sredo v Guildfordu na Angleškem otvoriti porotne obravnave, kakor vsako četrtletje, naznanil je predsednik porotnikom, da ni nobenega obtoženca, ter jim čestital, pa imajo tu samo dobre ljudi brez hudodelcev. To je že četr- tič zaporedoma, da ni bilo v Guildfordu pri po- rotnih obravnava zatožencev.

* (Čuda k) umrl je dne 5. t. m. v Kodanji. O njem se poroča, da je prišel pred sedmimi leti iz Švedije ter se naselil v mestu, da pa ves čas ni govoril skoro z nikomur. Dasi je imel nad pol milijona kron (nad milijon goldinarjev), živel je ven- dar ves čas v najubožnejšem delu mesta tako si- romašno, da je zdravnik rekel, da je umrl samega gladi in drugega pomanjkanja še tako mlad. Za- pustil je pa več dedičev, ki se bodo menda požu- rili, da dohité, kar je on zamudil.

* (Ustrelil se je, ker je pri skušnji propal.) jurist Gustav Jakabsalvy dne 15. t. m. v Budimpešti.

* (Srce na desnej strani) ima, kakor so pri novčenju v Požunu vsi prisotni zdravniki konstatovali, neki uradnik, ki je vsled tega za vo- jake nesposoben.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

16. aprila.

Pri **Stonu**: Abeles, Müller, Schüller, Schwab, baron Kalbermatten, Kahn z Dunaja. — Goldschmidt, Cist- ling iz Trsta. — Lupfer iz Beljaka. — Supan iz Kropce, Klopstock iz Prage. — Herzog, dr. Skodler iz Gradea. Grohman, Pust iz St. Paula. — Weiss iz Kaniže.

Pri **Malič**: Müller, Neuburg, Schuldes, Kavan, Geiringer, Reitter, Guschnitz z Dunaja. — Liebetz iz Celoveca pl. Hasserman iz Pulja. — Sperling, Herrman iz Brna. — pl. Schiwitzhofen, Möller iz Gorice. — Urbančič iz Gradea.

Pri **Avstrijskem carju**: Olgers iz Baltimore. — Fistoral, Bräbichl, Jereb iz Javorja. — Kirchschachner iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: pl. Klopff iz Pulja. — Kregar iz Serajeva. — Dobrin s Štajerskega. — Stogler iz Celoveca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- kriina v mm.
16. aprila	7. zjutraj	729.0 mm.	9.4° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	727.8 mm.	13.4° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	727.8 mm.	9.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 12.5°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	—	gld.	—	danes
Papirna renta	89.45	—	89.45	—	89.45
Srebrna renta	89.50	—	89.50	—	89.50
Zlata renta	110.95	—	110.95	—	110.95
5% marčna renta	102.15	—	102.15	—	102.15
Akcije narodne banke	944.00	—	944.00	—	944.00
Kreditne akcije	301.75	—	301.75	—	301.75
London.	119.00	—	119.00	—	119.00
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9.45	—	9.45	—	9.45
C. kr. cekini	5.66	—	5.66	—	5.66
Neuške marke	58.42 1/2	—	58.42 1/2	—	58.42 1/2

Stajerska deželna slatina
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.
Vedno sveža, najmočnejša polnitev v novosezidanej
polnilnej jami z direktnim tokom iz studenca.
Dobiva se: Pri upravi slatine v Rogatici-Slatini, v vseh prodajalnicah mine-
ralnih vod, boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah in
v deželnej hiši v Gradci.
(249-1)

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	25
Ogerska zlata renta 4%	103	15	15
Ogerska papirna renta 5%	99	55	55
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50	50
Kreditne srečke	100 gld.	188	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	147	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Oznanilo.

**Mesečni semenj za živino
in drugo blago v Herpeljah,**
državna železnica blizu Divače, bode

dne 2. maja 1890,

kamor se prodajalci in kupci uljudno vabijo.

Občinsko glavarstvo Materija

dne 16. aprila 1890. (310-1)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (1083-30)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živeca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradekega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Najboljša
Brnska sukna
razpošilja po originalnih to-
varniških cenah
tovarna finega sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.
Za elegantno
pomladno in poletno
moško obleko
zadosti je 1 odrezek v dol-
gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.
vatli. 1 odrezek velja:
gl. 4.80 iz navadne
gl. 7.75 iz fine
gl. 10.50 iz jako fine
gl. 12.40 iz najfinejše
(129) pristne (16)
ovčje volne.
Nadalje so v največji izbiri:
s svilu pretkana grebenasta
sukna, blago za ogrtače, loden
za lovce in turiste, peruvienne
in tosking za salonske obleke,
predpisana sukna za gg.
uradnike, blago iz sukancev
za moške in dečke, ki se sme
prati, pristna piqué-gilet-bлага
itd. itd.
Za dobro blago, natan-
čno uzorec odgovarja-
jočo in točno dopolnja-
tev se jamči.
Uzorec zastoj i franko.

„NARODNA TISKARNA“
priporočila po nizkej cenf
VIZITNICE
v elegantnej obliki.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský.
Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr.,
po pošti 80 kr.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr.
(s poštino vred).

Svoji k svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s pošt-
nino vred).

Obe knjigi dobivata se v
„Narodni Tiskarni“
v Ljubljani in pri knjigo-
tržcih.

Blago za obleko

iz pristnih ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za
pomladno in poletno sezono
po čudovito nizkih cenah
razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza
v Brnu.

Uzorec zastoj. — Gospodje
krojači dobé obilne in ele-
gantno opravljene knjige
uzorcev po originalnih to-
varniških cenah.

Velika zaloga sukna za
uniforme za c. kr. državne
uradnike, telovadna in ga-
silna društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvrše-
nje vseh naročil le proti po-
vzetju ali predpošiljavi
zneska. (83-20)

Korespondenca v vseh jezikih.

Trgovskim pomočnikom

ki želé začeti kako kupéijsko podjetje, ponuja se najlepša prilika, prevzeti

trgovino z mešanim blagom

(306-2)

na Krajskem, ki je na jako dobrem glasu in ima velik promet, pod jako ugodnimi
pogoji z malo zalogo blaga in s prodajalnično opravjo; zahteva se glavica od 1000 do
3000 gld. — Kje? zve se v Fr. Müller-jevem Annoncen-Bureau v Ljubljani.

J. Pserhofer-ja

lekarna na Dunaji,

Singerstrasse št. 15

„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice ime-
novane, zaslužujejo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici jako mnogo
boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo.

Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih
zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega
zdravila.

Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6
škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštine prosto pošiljati: 1 zavoje
kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoje 2 gld. 30 kr., 3 zavoje 3 gld. 35 kr., 4 zavoje
4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden
zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za
rabo stoječi imenski počrk J. Pserhofer in sicer v rdeči
barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s
frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju i. t. d.
1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljice 50 kr., s fran-
kovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti spride-
nemu želodcu,
slabej prebavljivosti i. t. d. 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr., mala ste-
klenica 12 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s fran-
kovano pošiljati 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljša sredstvo za
pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam,
oteklinam i. t. d. 1 lonček 50 kr., s frankovano
pošiljati 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno do-
mače zdravilo proti vsem posledi-
cam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen takaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih nazna-
njene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne
bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbē.

Pošiljate po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje
pa tudi proti povzetju. (107-9)

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici),
je poština dosti nižja, nego pri pošiljavi s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri G. Piccoli-ju.